

strækkelig Grund til at komme denne Mand til Hjælp ved at anbefale dette Andragende henvist til Ministeren. Det er saa meget mere, synes det mig, Statens Pligt at komme denne Mand til Hjælp, som Reguleringen af Aaen egentlig fandt Sted, uden at Beboerne vidste af, at en saadan Regulering skulde finde Sted. Beboerne vare ikke tilkaldte til at give deres Mening til Kende angaaende Reguleringen, og vare derfor ikke i Stand til at protestere imod Reguleringen, den Gang den fandt Sted. Det er dette, der gør, at Manden føler sig brøstholden. Han vil blive nødt til enten at anskaffe sig en ny Snegl eller ogsaa at anbringe et Stemmeværk, der vil koste ham omkring 1,000 Kr. Dette lagt til de 3,000 Kr., det hidtil har kostet ham, er jo en temmelig stor Udgift for denne Mand, og han kan vanskeligt afholde den. Men hvis han ikke kan dette, vil det Stykke Eng, der nu allerede ved Overrisling i et Aars Tid er kommet til at give nogenlunde godt Græs, i Fremtiden ikke kunne give noget synderligt Græs, og det vil være et stort Tab for Manden.

Udvalgets Stilling underer mig saa meget mere, som det synes mig, at man, naar der overhovedet er Tale om noget Indtægtstab, f. Eks. for Byernes Vedkommende, ikke er utilbøjelig til at lade Staten give Erstatning derfor. Jeg vil saaledes minde om den Sag, vi have behandlet i de sidste Dage, hvor der har været Tale om at give Byerne en ingenlunde lille Erstatning for det Tab, de komme til at lide ved ikke længere at kunne opkræve en Skat af Landboerne, naar de indføre Landbrugsprodukter til Byerne. Der er man villig til at give Byerne Erstatning for dette Tab. Naar Staten gør et Indgreb i den Ret, som en Mand har til at benytte dette Vand, som løber forbi hans Ejendom — eller maaske man hellere maa sige: naar Staten vanskeliggør, umuliggør det for ham at benytte dette Vand, skulde det da ikke være rigtigt, at Staten kommer denne Mand til Hjælp med det Beløb, som der er Tale om, saa meget mere som det Beløb, Manden forlanger, ikke er mere end 800—1,000 Kr. Det skal nok vise sig, at det vil have stor Betydning for ham. Det viser sig i saa Henseende deri, at Sogneraadet for Tornby Sogn er enigt i at anbefale ham til den ansøgte Begunstigelse. Jeg skulde derfor meget beklage, om det skulde vise sig, at det høje Ting skulde være af samme Mening som det ærede Finansudvalg, at denne Mand ikke bør nyde den Hjælp, uagtet Staten egentlig er Skyld i,

at han maa søge denne Hjælp for at ind sætte en ny Snegl eller et Stemmeværk i Aaen. Jeg skal derfor anbefale denne Sag til det høje Tings Velvilje.

Høegh-Guldberg: Jeg vil blot tillade mig at bringe Udvalget min Tak, fordi det har henvist Andragendet under Nr. 22 fra forhenværende Lærer Kornerup, — hvilket Andragende er indbragt ved mig — til Landbrugsministeren. Der anvendes fra Statens Side ikke saa ganske faa Beløb til Fremme af Havebruget, særlig til Frugttrædyrkingen. Jeg tror ogsaa, at der ved Pengebidragene til de statsunderstøttede Haveselskaber udrettes i denne Henseende ikke saa ganske lidt. Frugtavlens er i god Vækst her i Landet, og der indtages Aar efter Aar større Arealer til en bestandig bedre og mere rationel Frugttrædyrking. Men naar det kan forventes, at der derved vil komme et voksende Udbytte paa dette Omraade, er det af nogen Vigtighed, at man søger at opnaa en Udvikling af Frugtens Anvendelse. I den Henseende staa vi ikke saa ganske lidt tilbage her i Landet; vi nyde f. Eks. langt fra i det Omfang som England Frugt i Form af Syltetøj, eller som vor sydlige Nabo i Form af Kompot, eller som Franskmandene og til Dels ogsaa Tyskerne i Form af Cider og Most. Derimod købe vi en hel Del saakaldt Druevin, som i Virkeligheden delvis er Frugtvin, som vi billigere og lige saa godt kunde lave selv. Den Mand, hvis Andragende her er blevet henvist til Landbrugsministeren, har paa forskellige Udstillinger her i Landet og for den Sags Skyld ogsaa i Udlandet saaledes sidst i St. Petersborg, godtgjort sin Dygtighed netop i Frugtens Anvendelse. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Landbrugsminister ved en Konference med de samvirkende danske Haveselskaber vilde kunne udvinde en Del Udbytte for vor Frugts Anvendelse ved at tage denne Mands Indsigt og gode Kræfter i sin Tjeneste. Hermed skal jeg anbefale Andragendets videre Fremme til det høje Ting og den højtærede Landbrugsminister.

Ordføreren (Busk): Jeg vil blot sige to Ord til det ærede Medlem for Hjørring, (Jungersen). Han anbefalede meget varmt det Andragende, han har indbragt, og i disse agrariske Tider skulde man, naar man ikke kendte lidt nøjere til denne Sag, undres over, at vi ikke have kunnet henvise dette Andragende. Det har dog blandt andet ogsaa sin Grund i, at vi i